

**Bryssel den 20 oktober 2025
(OR. en)**

14250/25

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0180(COD)**

**ENER 538
POLCOM 304
CODEC 1577**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	13869/25
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938 – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas rådets allmänna riktlinje om det ovannämnda förslaget som antogs av rådet (transport, telekommunikation och energi) vid mötet den 20 oktober 2025.

Den allmänna riktlinjen fastställer rådets preliminära ståndpunkt om detta förslag och utgör grunden för förhandlingarna med Europaparlamentet.

2025/0180 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om utfasning av importen av rysk naturgas, om förbättrad övervakning av potentiella energiberoenden och om ändring av förordning (EU) 2017/1938

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 194.2
och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C, ...

² EUT C, ...

- (1) Ryska federationens olagliga fullskaliga invasion av Ukraina i februari 2022 uppenbarade de dramatiska konsekvenserna av det befintliga beroendet av rysk naturgas för marknaderna och säkerheten. I Versaillesförklaringen av den 11 mars 2022 enades stats- och regeringscheferna därför om att gradvis minska och slutligen helt undanröja beroendet av rysk energi. I meddelandet om REPowerEU av den 8 mars 2022 och REPowerEU-planen av den 18 maj 2022 föreslogs konkreta åtgärder för att möjliggöra en fullständig diversifiering bort från importen av rysk energi på ett säkert, ekonomiskt överkomligt och hållbart sätt. Sedan dess har det gjorts betydelsefulla framsteg i processen för att diversifiera gasförsörjningen bort från Ryska federationen. De volymer av rysk naturgas som förs in i unionen är dock fortfarande betydande, och därför tillkännagav kommissionen i REPowerEU-färdplanen för att stoppa importen av rysk energi av den 6 maj 2025 ett lagstiftningsförslag för att helt fasa ut importen av rysk gas och förbättra den befintliga ramen för att hantera energiberoenden.
- (2) Det finns flera exempel på oanmälda och omotiverade försörjningsminskningar och försörjningsavbrott redan före den fullskaliga militära invasionen av Ukraina, och Ryska federationens användning av energi som vapen sedan dess visar att Ryska federationen systematiskt har utnyttjat befintliga beroenden av ryska gasleveranser för att skada unionens ekonomi. Detta har lett till allvarliga negativa effekter för medlemsstaterna och unionens ekonomiska säkerhet i allmänhet. Unionen kan därför inte längre betrakta Ryska federationen och de ryska energiföretagen som tillförlitliga energihandelspartner.

- (3) I januari 2006 stoppade Ryska federationen naturgasleveranserna till vissa länder i sydöstra Europa och Centraleuropa mitt under en köldknäpp, vilket drev upp priserna och åsamkade eller hotade att åsamka invånarna skada. Den 6 januari 2009 stängde Ryska federationen än en gång helt av gasen som transiterades genom Ukraina, vilket drabbade 18 medlemsstater, i synnerhet i Central- och Östeuropa. Detta försörjningsavbrott ledde till allvarliga störningar på gasmarknaderna i regionen och hela unionen. Vissa medlemsstater var helt utan naturgasförsörjning i nästan 14 dagar, vilket innebar att de blev tvungna att stänga av värmen i skolor och fabriker under en längre period och utlysa undantagstillstånd. År 2014 invaderade och annekterade Ryska federationen Krim på olaglig väg, beslagtog ukrainska gasproduktionstillgångar i Krim och minskade gasleveranserna till flera medlemsstater som hade meddelat att de skulle leverera gas till Ukraina, vilket ledde till marknadsstörningar och prisökningar och skadade den ekonomiska säkerheten. Ryska federationens statskontrollerade monopolinnehavande exportör Gazprom har tidigare varit föremål för flera av kommissionens undersökningar av möjliga överträdelser av unionens konkurrensregler och har därefter ändrat sitt marknadsuppförande för att åtgärda de konkurrensproblemen som kommissionen uppmärksammat. I flera fall rörde de aktuella konkurrensproblemen så kallade ”territoriella begränsningar” i Gazproms gasleveransavtal som förbjöd återförsäljning av gas utanför mottagarlandet samt belägg för att Gazprom använde sig av illojal prissättning och villkorade energiförsörjningen med politiska eftergifter, från deltagande i Rysslands rörledningsprojekt till förvärv av kontroll över energitillgångar i unionen.

- (4) Ryska federationens oprovocerade och oberättigade krig mot Ukraina som inleddes i februari 2022 och den därpå följande användningen av minskade gasleveranser som vapen, i kombination med manipulation av marknaderna genom avsiktliga avbrott i gasflödena, har blottlagt sårbarheter och beroenden i unionen och dess medlemsstater som har tydlig potential att direkt och allvarligt inverka på gasmarknadens funktion i unionen, unionens ekonomi och väsentliga säkerhetsintressen samt orsaka direkt skada för unionens invånare, med tanke på att avbrott i energiförsörjningen kan utgöra en risk för liv och hälsa. Det finns belägg för att det statskontrollerade företaget Gazprom avsiktligt manipulerade unionens energimarknader för att driva upp energipriserna. I Gazpromkontrollerade stora underjordiska lager i unionen var fyllnadsnivåerna exceptionellt låga, och ryska företag minskade sin försäljning på unionens marknadsplatser för gas och slutade helt att använda den egna försäljningsplattformen före invasionen, vilket påverkade kortsiktiga marknader och förvärrade den redan ansträngda försörjningssituationen efter Ryska federationens olagliga invasion av Ukraina. I mars 2022 började Ryska federationen att systematiskt göra uppehåll i eller minska leveranserna av naturgas till medlemsstaterna, vilket ledde till betydande störningar på unionens gasmarknad. Det påverkade särskilt leveranserna till unionen via gasledningen Yamal, leveranserna till Finland samt Nord Stream 1-ledningen, där Gazprom först minskade flödena och slutligen helt stoppade leveranserna via rörledningen.
- (5) Ryska federationens användning av gasförsörjningen som vapen och marknadsmanipulation genom avsiktliga avbrott i gasflödena ledde till att energipriserna i unionen sköt i höjden under 2022 och nådde aldrig tidigare skådade nivåer som var upp till åtta gånger högre än genomsnittet under tidigare år. Det därav följande behovet av att hitta alternativa gasförsörjningskällor, byta försörjningsvägar, fylla lagren inför vintern och hitta lösningar när det gäller överbelastningsproblem i unionens gasinfrastruktur bidrog till hög prisvolatilitet och de aldrig tidigare skådade prisökningarna under 2022.

- (6) De exceptionellt höga gaspriserna förde med sig höga elpriser och prisökningar på andra energiprodukter, vilket ledde till ihållande hög inflation. En djup ekonomisk kris med negativ tillväxttakt i många medlemsstater, som orsakats av de höga energipriserna, äventyrade unionens ekonomi, försvagade konsumenternas köpkraft och ökade tillverkningskostnaderna, vilket förde med sig risker för den sociala sammanhållningen och stabiliteten och till och med människors liv och hälsa. Försörjningsavbrotten ledde också till mycket allvarliga problem i fråga om energiförsörjningstryggheten i unionen och tvingade elva medlemsstater att tillkännage en krisnivå i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938³. Ryska federationen gynnades av unionens beroende under krisen, och landets manipulation av marknaden ledde till rekordhöga vinster från den återstående energihandeln med Europa. Under 2024 uppgick intäkterna från gasimporten till 15 miljarder EUR. Dessa intäkter kunde användas för att finansiera ytterligare ekonomiska angrepp mot unionen och undergräva den ekonomiska säkerheten. De kunde också användas för att finansiera anfallskriget mot Ukraina, som utgör ett stort hot mot den politiska och ekonomiska stabiliteten i Europa.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

- (7) Den senaste krisen har visat att förtroendefulla handelsförbindelser med partner som levererar energiprodukter är avgörande för att bevara marknadsstabiliteten och skydda människors liv och hälsa samt unionens väsentliga säkerhetsintressen, inte minst med tanke på att unionen i stor utsträckning är beroende av energiimport från tredjeländer. Fortsatta energileveranser från Ryska federationen skulle innebära att unionens exponering mot ekonomiska risker och säkerhetsrisker består, och skulle därför minska, snarare än öka, energiförsörjningstryggheten. Till och med ett beroende av mindre importvolymmer av rysk gas kan, om det utnyttjas av Ryska federationen, snedvrida prisdynamiken markant, även om det bara är tillfälligt, och leda till störningar på energimarknaderna, särskilt i regioner som fortfarande är mycket beroende av import från Ryska federationen. Med hänsyn till det långvariga och konsekventa mönstret när det gäller marknadsmanipulation och försörjningsavbrott samt det faktum att den Ryska federationen konsekvent har använt gashandeln som vapen för att uppnå politiska mål snarare än handelsmål, är det lämpligt att vidta åtgärder för att ta itu med unionens fortsatta sårbarhet som följer av naturgasimport från Ryska federationen via både rörledningar och i form av flytande naturgas (LNG).

- (8) De begränsningar för internationella transaktioner som föreskrivs i artikel 3 i denna förordning är förenliga med unionens yttre åtgärder på andra områden, vilket krävs enligt artikel 21.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen har försämrats kraftigt under de senaste åren, särskilt sedan 2022. Försämringen beror på Ryska federationens uppenbara åsidosättande av internationell rätt och i synnerhet dess oprovocerade och oberättigade anfallskrig mot Ukraina. Sedan juli 2014 har unionen gradvis infört restriktiva åtgärder mot handeln med Ryska federationen som svar på Ryska federationens åtgärder mot Ukraina. Unionen får, genom de undantag som gäller enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, särskilt artikel XXI i det allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (säkerhetsundantag) och motsvarande undantag i partnerskaps- och samarbetsavtalet med Ryssland, besluta att inte bevilja varor som importeras från Ryska federationen de förmåner som beviljas likadana produkter som importeras från andra länder (behandling som mest gynnad nation). Unionen hindras följaktligen inte från att införa förbud mot eller restriktioner för import av varor från Ryska federationen om unionen anser att sådana åtgärder, som vidtas vid en tidpunkt då det föreligger en kris i de internationella förbindelserna mellan unionen och Ryska federationen, är nödvändiga för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen.
- (9) En diversifiering av importen av LNG är väsentlig för att stärka och upprätthålla energitryggheten i unionen. För att undvika risken för att ryska företag använder långfristiga reserveringar av sin LNG-terminalkapacitet för att hindra import från alternativa källor genom kapacitetshamstring bör nationella tillsynsmyndigheter och konkurrensmyndigheter fullt ut utnyttja de robusta rättsliga instrument som finns tillgängliga enligt nationell och europeisk energi- och konkurrenslagstiftning när så är lämpligt.

- (10) Kommissionen har noggrant bedömt konsekvenserna för unionen och medlemsstaterna av ett möjligt förbud mot import av rysk naturgas. Faktum är att förberedande arbete och flera detaljerade analyser av konsekvenserna av en fullständig utfasning av rysk gas har genomförts och offentliggjorts sedan 2022, och kommissionen har också underlag i form av en rad olika samråd med berörda parter, externa experter och studier av effekterna av en utfasning av rysk gas. Kommissionens analys visade att en utfasning av importen av rysk naturgas, om den görs stegvis, samordnas och förbereds väl och i en anda av solidaritet, sannolikt skulle ha en begränsad inverkan på energipriserna i unionen och att den kommer att stärka och inte äventyra tryggheten i unionens energiförsörjning i och med att en otillförlitlig handelspartner lämnar unionens marknader. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan minskat unionens beroende av leveranser från Ryska federationen, t.ex. genom att införa åtgärder för att minska efterfrågan på gas eller påskynda utbyggnaden av förnybara energikällor samt genom att aktivt stödja diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärka unionens förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Konsekvensbedömningen visade även att samordning på förhand av diversifieringsstrategier kan förebygga skadliga effekter på priser eller försörjning.

- (11) Den föreslagna förordningen är helt förenlig med unionens strategi för att minska beroendet av import av fossila bränslen genom att främja utfasningen av fossila bränslen och skyndsamt bygga ut inhemskt producerad ren energi. Såsom anges i REPowerEU-färdplanen har genomförandet av REPowerEU-planen redan fört med sig betydande gasbesparingar på mer än 60 miljarder kubikmeter årligen i gasimport mellan 2022 och 2024, vilket gör det möjligt för unionen att minska beroendet av leveranser från Ryska federationen. Denna minskning av beroendet skulle kunna uppnås med hjälp av åtgärder för att minska efterfrågan på gas eller påskynda den gröna omställningen genom snabbare utbyggnad av produktionskapaciteten för vind- och solenergi, vilket avsevärt skulle öka andelen förnybar energi i energimixen, samt genom aktivt stöd till diversifieringen av energiförsörjningen och en förstärkning av unionens förhandlingsposition genom gemensamma gasinköp. Ett fullständigt genomförande av energiomställningen, den nya handlingsplanen för överkomliga energipriser och andra åtgärder, särskilt investeringar i koldioxidsnåla alternativ för energiintensiva produkter, t.ex. gödselmedel, förväntas dessutom ersätta upp till 100 miljarder kubikmeter naturgas fram till 2030. Detta kommer att underlätta utfasningen av gasimporten från Ryska federationen.
- (11a) Vid utarbetandet av diversifieringsplanerna bör kommissionen på ett samordnat sätt och i en anda av solidaritet samarbeta med medlemsstaterna, särskilt i Central- och Sydösteuropa, för att identifiera alternativa leveranser av naturgas. Förutom att förbättra försörjningstryggheten skulle nya leveranser också kunna kompensera för förlorade intäkter genom att befintlig infrastruktur som tidigare använts för transport av rysk gas utnyttjas.
- (12) I linje med Versaillesförklaringen och REPowerEU-meddelandet har ett stort antal gasimportörer redan sagt upp eller avsevärt minskat gasleveranserna från Ryska federationen. Såsom anges i konsekvensbedömningen kan de återstående gasvolymerna enligt befintliga leveransavtal fasas ut utan betydande ekonomiska konsekvenser eller risker för försörjningstryggheten, eftersom det finns tillräckligt många alternativa leverantörer på den globala gasmarknaden och tillräcklig importinfrastruktur, och eftersom gasmarknaden i unionen är väl sammanlänkad.

- (12a) I vissa fall transporteras LNG som producerats i olika länder och blandats i laster med LNG. Förbudet bör också gälla de mängder av gas som producerats i Ryssland och som ingår i sådana laster. Om importörer otvetydigt kan bevisa vilka respektive andelar LNG som producerats utanför Ryssland bör det vara möjligt att importera de icke-ryska mängder LNG som ingår i en last.
- (13) Kortfristiga leveransavtal rör mindre volymer än de stora långfristiga leveransavtal som importörer har med ryska företag. Förfallodatumet för dessa befintliga kortfristiga leveransavtal kommer hur som helst att ligga i närtid när denna förordning träder i kraft. Risken för den ekonomiska säkerheten till följd av befintliga kortfristiga leveransavtal tycks därmed vara liten. Det är därför lämpligt att undanta befintliga kortfristiga leveransavtal från den omedelbara tillämpningen av importförbudet och tillåta en övergångsfas till den 17 juni 2026.
- (14) Undantag från förbudet mot gasimport från och med den 1 januari 2026 bör också beviljas befintliga långfristiga leveransavtal. Importörer som har långfristiga leveransavtal behöver vanligtvis mer tid för att hitta alternativa försörjningsvägar och försörjningskällor än de som har kortfristiga avtal, även på grund av att långfristiga leveransavtal vanligtvis avser betydligt större volymer över tid än kortfristiga leveransavtal. En övergångsperiod bör därför införas för att ge importörer med långfristiga leveransavtal tillräckligt med tid att diversifiera försörjningen på ett ordnat sätt.

- (15) Vissa inlandsstater, som för närvarande fortfarande försörjs enligt befintliga långfristiga leveransavtal om rysk rörledningsgas, påverkas särskilt av de senaste förändringarna när det gäller försörjningsvägar från Ryska federationen på grund av begränsade eller inga alternativa vägar för att transportera den avtalade gasen till dem. För att avhjälpa situationen säkerställer leverantörer från andra medlemsstater för närvarande försörjningen av rörledningsgas genom kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen via icke överbelastade sammanlänkningspunkter. På grund av denna mycket speciella situation bör den övergångstid som behövs för att hitta nya leverantörer också omfatta dessa kortfristiga leveransavtal med leverantörer från Ryska federationen som syftar till att försörja inlandsstater som drabbats av förändringar när det gäller försörjningsvägarna för rysk gas.
- (16) Det förefaller motiverat att undanta befintliga avtal från den omedelbara tillämpningen av förbudet mot import av rysk gas, men inte att undanta alla avtal som ingåtts innan denna förordning träder i kraft. Det kan finnas incitament för ryska leverantörer att utnyttja tiden mellan offentliggörandet av kommissionens förslag till denna förordning och ikraftträdandet av förbudet för att öka de nuvarande leveranserna genom att ingå nya avtal, öka volymerna genom att ändra befintliga avtal eller utnyttja flexibilitet enligt befintliga avtal. I syfte att säkerställa att importen från Ryska federationen minskar, snarare än ökar, till följd av denna förordning, bör man i denna förordning undvika incitament för företag att ingå nya avtal om import av rysk gas under tiden mellan offentliggörandet av kommissionens förslag till denna förordning och ikraftträdandet av förbudet. Stats- och regeringscheferna gjorde ett åtagande om att fasa ut ryska gasleveranser redan i mars 2022. Kommissionen byggde vidare på detta åtagande genom att föreslå REPowerEU-strategin, REPowerEU-planen och REPowerEU-färdplanen. Senast när förslaget till denna förordning offentliggjordes var det inte längre lämpligt att betrakta avtal som ingåtts efter det datumet som befintliga avtal. Avtal som ingås efter den 17 juni 2025 bör därför inte omfattas av de särskilda övergångsbestämmelserna för befintliga kort- och långfristiga leveransavtal.

- (17) För att förhindra att importvolymerna enligt befintliga leveransavtal ökar bör ändrade befintliga leveransavtal betraktas som nya avtal vid tillämpning av denna förordning, och öknings av importvolymerna med hjälp av avtalsmässig flexibilitet bör inte omfattas av övergångsperioden. Undantag bör medges för vissa fall av nödvändiga ändringar av befintliga avtal, förutsatt att de inte ökar de avtalsenliga kvantiteterna eller tidpunkten för leveransen. Prisvariationer till följd av prisindexering som redan föreskrivs i befintliga leveransavtal utgör inte en ändring av befintliga leveransavtal.
- (18) Denna förordning inför ett tydligt rättsligt förbud mot import av rysk naturgas och utgör en självständig unionsrättsakt som ligger utanför gasimportörernas kontroll. Förordningen gör det olagligt att importera naturgas från Ryska federationen, med direkt rättslig verkan och utan något utrymme för skönsmässig bedömning från medlemsstaternas sida när det gäller tillämpningen.
- (19) Till skillnad från andra varor är naturgas en homogen produkt som handlas i stora volymer och ofta säljs vidare flera gånger mellan handlare på grossistnivå. Med hänsyn till hur komplicerat det är att spåra naturgasens ursprung, och med tanke på att ryska leverantörer kan komma att försöka kringgå denna förordning, exempelvis genom försäljning via mellanhänder, omlastning eller transport genom andra länder, bör denna förordning upprätta en effektiv ram för att undvika kringgående av förbudet. Relevanta myndigheter bör därför ha möjlighet att vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa huruvida naturgasleveranser från Ryska federationen förs in i unionens tullområde genom system som skapats för att kringgå bestämmelserna i denna förordning. När tullmyndigheterna fastställer huruvida naturgas ska övergå till fri omsättning i unionen bör de inte enbart vara beroende av uppgifter som lämnas i tulldeklarationen, utan bör, på grundval av annan tillgänglig information och om de anser det vara relevant, kunna bedöma om en vara som förs in i unionen faktiskt är avsedd att övergå till fri omsättning. Förordningen bör också kräva att produktionslandet och leveranskedjan för naturgas som importeras till unionen fastställs.

- (20) I synnerhet bör importörer av naturgas vara skyldiga att förse myndigheterna med all information som krävs för att fastställa produktionslandet för naturgas som importeras till unionen och avgöra om den importerade gasen omfattas av det allmänna förbudet eller något av undantagen. Begreppet ”ursprung” i den mening som avses i unionens tullagstiftning gör det kanske inte alltid möjligt att identifiera produktionslandet för den importerade gasen, till exempel när gasen bearbetades (t.ex. förvätskades eller återförgasades) efter det att den lämnade Ryska federationen. Förordningen bör därför också omfatta fall där ursprungslandet enligt unionens tullagstiftning skiljer sig från produktionslandet för gasen och föreskriva en mekanism för att kontrollera om naturgasen har utvunnits eller förvätskades i Ryska federationen. All gas som före det att den importerades till EU exporterades från Ryska federationen, antingen via direkt export från Ryssland till EU eller via indirekt export genom ett tredjeland, bör, utom vid transitering, omfattas av förbudet.
- (20a) På grund av de särskilda egenskaperna hos rörledningsgas och LNG och för att möjliggöra ett smidigt förfarande för kontroll av produktionslandet och villkoren för eventuella undantag innan gasen förs in i unionens tullområde, bör ett förfarande för förhandstillstånd införas. Import bör vägras om tillstånd saknas. Tillståndsmyndigheter bör på förhand informeras om planerad import till unionen, och de bör tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att kontrollera produktionslandet eller om villkoren för ett undantag enligt denna förordning är uppfyllda. De tillståndsgivande myndigheterna bör sträva efter att utfärda ett tillstånd inom perioden mellan det att importören lämnar uppgifter och den planerade införseln till tullområdet för att underlätta importen av gas till EU, men de kan också besluta i ett senare skede, särskilt om det råder tvivel om de uppgifter som lämnats. Förhandstillståndet påverkar inte tullmyndigheternas befintliga verkställighetsbefogenheter. Import av naturgas från gasproducerande länder bör undantas från denna skyldighet om unionen tidigare har importerat betydande volymer från dessa länder och om dessa länder antingen har visat att de inte vill stödja den ryska gassektorn genom ett förbud mot import av rysk gas, restriktiva åtgärder riktade mot rysk gasinfrastruktur, ryska gasföretag eller personer som förvaltar sådana företag, eller om dessa länder inte förfogar över den infrastruktur som krävs för att importera naturgas via rörledningar eller LNG. Kommissionen bör upprätta en förteckning över sådana länder.

- (20b) Tillståndsmyndigheter och, om de inte är desamma, tullmyndigheter bör kunna begära alla uppgifter som krävs för att bedöma importens laglighet. De bör också kunna förlita sig på information från andra källor. Eftersom de avtalsvillkor som reglerar faktorer som är relevanta för bedömningen ofta är komplexa bör myndigheterna ges befogenhet att begära detaljerad avtalsinformation från importörer, inklusive fullständiga leveransavtal, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget för vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. Denna förordning bör innehålla regler som säkerställer ett effektivt skydd av berörda företags affärshemligheter.
- (21) En del av den ryska infrastrukturen för överföring av gas är direkt ansluten till unionen, och vissa transitleddningar som förbinder Ryssland med unionen går genom tredjeländer utan att det för närvarande finns några uttagpunkter mellan Ryska federationen och unionen. Därför bör det i förordningen förutsättas att naturgas som importeras till unionen via gränser, sammanlänkningspunkter eller sammanlänkningspunkter mellan Ryska federationen och unionen, Belarus och unionen eller via TurkStream till sammanlänkningspunkten Strandzha 2/Malkoclar har sitt ursprung i eller exporteras, direkt eller indirekt, från Ryska federationen, vilket därmed ersätter kravet på att lägga fram bevis på produktionsland. Om det hävdas att naturgas som anländer till dessa gränser, sammanlänkningspunkter eller sammanlänkningspunkter omfattas av ett ”transiteringsförfarande” genom Ryska federationen bör strikta kontroller tillämpas. Ryska federationen är en stor gasexportör och har inte tidigare spelat någon framträdande roll som transitland för gas på grund av flera faktorer, t.ex. bristen på återförgasningsinfrastruktur, gashandelns struktur i Ryska federationen med ett monopol på rörledningsexport, affärsmodellerna för ryska gasföretag som inte bygger på att organisera transiteringar samt Ryska federationens geografiska läge. Av den anledningen, och med beaktande av incitament för att ryska leverantörer ska kringgå importförbudet, bör tullmyndigheterna vägra import av volymer av naturgas som påstås vara under transitering, såvida inte otvetydiga bevisning kan läggas fram som bevisar att gasen har transiterats genom Ryska federationen och att den producerats i ett annat land än Ryska federationen. De inlämnade handlingarna bör göra det möjligt att spåra den importerade gasen till produktionsplatsen.

- (21a) Dessutom kan betydande volymer naturgas också föras in i unionen enligt ett transiteringsförfarande. Eftersom de strikta övervakningsreglerna för gasimport, såsom förhandstillståndet, inte är tillämpliga på gas som passerar unionen enligt ett transiteringsförfarande, är det lämpligt att föreskriva särskilda skyddsåtgärder i form av ett övervakningssystem för transitering, som gör det möjligt för tullmyndigheter att effektivt övervaka gasflöden inom ramen för ett transiteringsförfarande, för att säkerställa att naturgas som passerar unionen enligt ett transiteringsförfarande i slutändan inte övergår till fri omsättning i unionen.
- (22) I enlighet med principen om lojalt samarbete bör tillståndsmyndigheter, tullmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter, byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) och kommissionen samarbeta för att genomföra bestämmelserna i denna förordning och utbyta relevant information, i synnerhet när det gäller bedömningen av undantag som tillåter import av rysk naturgas efter den 1 januari 2026. Tullmyndigheter, tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter och Acer bör förfoga över nödvändiga verktyg och databaser för att, vid behov, säkerställa att relevant information kan utbytas mellan nationella myndigheter och myndigheter i andra medlemsstater. Acer bör bidra med expertis i processen för att övervaka genomförandet. Kommissionen och medlemsstaterna kan undersöka möjligheterna att utnyttja den budget som finns tillgänglig inom ramen för Fonden för inre säkerhet för att göra det enklare att skapa de interoperabla gemensamma informationssystem som behövs. Tullmyndigheterna bör varje månad uppdatera tillsynsmyndigheter, behöriga myndigheter och kommissionen om de viktigaste faktorerna för utvecklingen av importen av rysk gas, t.ex. kvantiteter som importerats enligt långfristiga eller kortfristiga leveransavtal, inmatningspunkter eller avtalspartner.

- (23) Erfarenheterna av utfasningen av ryska gasleveranser via Ukraina har visat att goda förberedelser och samordning i en anda av solidaritet effektivt kan förebygga marknadsstörningar eller problem med försörjningstryggheten som potentiellt kan orsakas av ett byte av gasleverantörer. För att förbereda inför en fullständig utfasning av rysk gas 2028 på ett samordnat sätt och ge marknaden tillräckligt med tid att planera inför förändringarna, utan någon risk för försörjningstryggheten för gas eller någon betydande inverkan på energipriserna, bör medlemsstaterna utarbeta nationella diversifieringsplaner och lägga fram dem senast den 1 mars 2026. Dessa planer bör omfattas av regler om tystnadsplikt och får inte röjas utan respektive medlemsstats samtycke. De bör innehålla beskrivningar av de åtgärder som planeras på nationell eller regional nivå för att minska efterfrågan, främja produktion av förnybar energi och säkerställa alternativ försörjning samt av möjliga tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder som kan försvåra diversifieringsprocessen. Diversifieringsprocessen kan kräva samordning av åtgärder på nationell nivå, regional nivå eller unionsnivå, och kommissionen bör därför bedöma de nationella diversifieringsplanerna och ha möjlighet att vid behov utfärda rekommendationer med förslag till anpassningar.
- (24) I Versaillesförklaringen åtog sig stats- och regeringscheferna inte bara att fasa ut naturgasleveranser från Ryska federationen utan även andra leveranser av energi, särskilt olja. Restriktiva åtgärder som ska säkerställa att oljeimporten från Ryska federationen fasas ut har redan införts, och oljeimporten har minskat avsevärt, men fortsatt utfasning av rysk olja kan komma att kräva specifika förberedande åtgärder och samordning med grannländer. Medlemsstaterna bör därför även utarbeta nationella diversifieringsplaner för olja, och kommissionen bör ha möjlighet att utfärda rekommendationer om planerna. Dessa planer bör omfattas av regler om tystnadsplikt och får inte röjas utan respektive medlemsstats samtycke.

- (25) Erfarenheterna från gaskrisen 2022 och 2023 visade att heltäckande information om försörjningssituationen och möjliga försörjningsberoenden är avgörande för övervakningen av gasförsörjningen i unionen. Därför bör importörer av rysk gas som utnyttjar de undantag som fastställs i denna förordning lämna all information som behövs för att göra en grundlig bedömning av möjliga risker för gashandeln till kommissionen. Informationen bör inbegripa viktiga parametrar i, eller till och med hela textpartier från, relevanta gasleveransavtal, exklusive prisuppgifter, om det är nödvändigt för att förstå sammanhanget när det gäller vissa klausuler eller hänvisningar till andra avtalsbestämmelser. När kommissionen övervakar gasförsörjningen i unionen bör den även ta hänsyn till importinformation som lämnats av tullmyndigheter och information i de nationella diversifieringsplanerna. Kommissionen bör regelbundet informera gruppen för samordning av gasförsörjningen, som inrättats genom förordning (EU) 2017/1938, om utfasningsprocessen på unionsnivå och lägga fram en årlig rapport om utfasningen av rysk gas som kan åtföljas av specifika unionsrekommendationer och åtgärder som ska påskynda utfasningen.
- (26) Medlemsstaterna och unionen bör genomföra denna förordning i nära samarbete, även när det gäller eventuella tvistlösningsförfaranden. I tillämpliga fall fastställs i förordning (EU) nr 1219/2012⁴ och förordning (EU) nr 912/2014⁵ närmare uppgifter om samarbete och fördelning av ekonomiskt ansvar mellan medlemsstaterna och unionen i samband med eventuella tvistlösningsärenden mellan investerare och stat som rör den här förordningen.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1219/2012 av den 12 december 2012 om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredjeland (EUT L 351, 20.12.2012, s. 40).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2014 av den 23 juli 2014 om upprättande av en ram för hanteringen av det ekonomiska ansvaret i samband med tvistlösning mellan investerare och stat vid tvistlösningsorgan som föreskrivs i internationella avtal där Europeiska unionen är part (EUT L 257, 28.8.2014, s. 121).

- (26a) Eftersom Ryska federationen på senare tid har haft som praxis att ensidigt ändra och hindra överenskomna domstols- och skiljedomsförfaranden kan varken de berörda personerna eller unionen och medlemsstaterna hållas ansvariga på grundval av domar, skiljedomar eller andra rättsliga avgöranden som meddelas i olagliga förfaranden mot vilka inga rättsmedel i praktiken är tillgängliga inom den berörda jurisdiktionen.
- (27) Unionen har skapat en robust rättslig ram som syftar till att alltid kunna säkerställa försörjningstryggheten för gas och hantera eventuella försörjningskriser på ett samordnat sätt, och där ingår medlemsstaternas skyldighet vad gäller effektiv och operativ solidaritet med grannländer i behov av gas. Kommissionen bör kontinuerligt övervaka utvecklingen av marknadsrisker för gasförsörjningen som följer av gashandeln med Ryska federationen på unionsnivå, regional nivå och medlemsstatsnivå. Om marknaden utvecklas på ett plötsligt och signifikant sätt, till exempel att viktig importinfrastruktur inte är tillgänglig eller att det inträffar andra typer av betydande avbrott i försörjningen, som allvarligt hotar försörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater är det lämpligt att kommissionen ges befogenhet att vidta nödvändiga nödgärder genom att tillfälligt upphäva de importförbud för naturgas eller LNG som fastställs i denna förordning i en eller flera medlemsstater. Kommissionen bör i en sådan situation också tillfälligt kunna upphäva skyldigheten att lägga fram bevis på produktionsland före införseln till unionens tullområde i syfte att underlätta ytterligare import med kort varsel. Ett sådant tillfälligt avbrott bör vara tidsbegränsat och kommissionens genomförandebeslut bör införa vissa ytterligare villkor för att säkerställa att ett sådant eventuellt tillfälligt avbrott är strikt begränsat till att hantera hotet. Kommissionen bör informera gruppen för samordning av gasförsörjningen och noggrant övervaka tillämpningen av ett sådant tillfälligt avbrott.
- (28) De åtgärder som införs genom denna förordning tar fullt ut hänsyn till principen om energisolidaritet. Exponeringen för import av rysk gas skiljer sig åt mellan medlemsstaterna, och många medlemsstater har redan vidtagit åtgärder för att fasa ut rysk gas. Denna förordning kommer att säkerställa en EU-omfattande harmoniserad strategi för utfasningen av rysk gas och bibehålla solidariteten mellan medlemsstaterna.

- (29) Eftersom målen för denna förordning som rör övervakning av möjliga gasberoenden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på ett samordnat sätt utan risk för marknadsfragmentering, utan snarare kan uppnås bättre och mer effektivt på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) Med hänsyn till vikten av att unionen fasar ut ytterligare ekonomiskt beroende av gasimport från Ryska federationen utan dröjsmål bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. Marknadsaktörerna hade avsevärd tid på sig att anpassa sin försörjningsportfölj efter Versaillesförklaringen från mars 2022 och antagandet av förslaget till denna förordning den 17 juni 2025. Det förefaller ändå lämpligt att föreskriva en övergångsperiod så att gasleverantörer som ännu inte har anpassat sina försörjningsstrategier kan vidta de åtgärder som krävs för att efterleva denna förordning. Förbudet mot att importera gas från Ryska federationen bör därför tillämpas först från och med den [*EUT: för in datumet sex veckor efter denna förordnings ikraftträdande*]. För att göra det möjligt för importörer med befintliga leveransavtal och importörer som ingår nya avtal att begära det nödvändiga förhandstillståndet i god tid och utan avbrott för planerad gasimport bör de olika tillståndsförfaranden som föreskrivs i denna förordning tillämpas redan innan förbudet mot import av gas från Ryska federationen blir tillämpligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

Denna förordning utgör en ram för att effektivt eliminera unionens exponering mot de betydande risker för handeln och försörjningstryggheten som följer av gashandel med Ryska federationen genom att fastställa

- a) ett stegvist förbud mot import av naturgas från Ryska federationen,
- b) regler för att effektivt genomföra och övervaka detta förbud samt utfasningen av oljeimport från Ryska federationen,
- c) bestämmelser för att bättre bedöma försörjningstryggheten för energi i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *naturgas*: gas enligt KN-nummer 2711 11 00 och 2711 21 00.
2. *LNG*: flytande naturgas enligt KN-nummer 2711 11 00.
3. *naturgas i gasform*: naturgas enligt KN-nummer 2711 21 00.
- 3a. *blandningar*: blandningar av LNG-volymer från olika ursprungsländer.
4. *långfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på mer än ett år.
5. *kortfristigt leveransavtal*: ett avtal om leverans av naturgas, förutom naturgasderivat, med en löptid på högst ett år.
- 5a. *produktionsland*: det land där naturgasen utvinns. Om naturgas som utvinns i andra länder än Ryska federationen har förvätskats eller återförgasats i Ryska federationen ska Ryska federationen anses vara produktionsland.
6. *inlandsstat*: en stat som är helt omgiven av land och inte har direkt tillgång till havet.

- 6b. *import*: hänförande av varor till förfarandet för övergång till fri omsättning i enlighet med artikel 201 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.
7. *importör*: den fysiska eller juridiska person som är deklarant i den relevanta tulldeklarationen enligt definitionen i artikel 5.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013, eller en fysisk eller juridisk person, inbegripet koncernföretag, som för in varorna i unionens tullområde.
- 7a. *koncernföretag*: ett företag enligt definitionen i artikel 2.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁶.
8. *tullmyndighet*: tullmyndighet enligt definitionen i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁷.
- 8a. *tillståndsgivande myndighet*: den myndighet som är behörig att pröva de begäranden om tillstånd som görs i enlighet med artikel 7.1 och 7.2.
9. *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938⁸.
10. *tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 76.1 i direktiv (EU) 2024/1788.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

11. *kontroll*: kontroll enligt definitionen i artikel 2.55 i direktiv (EU) 2024/1788.
12. [...]
13. *sammanlänkningspunkt*: sammanlänkningspunkt enligt definitionen i artikel 2.63 i direktiv (EU) 2024/1788.
- 13a. *sammanlänkning*: sammanlänkning enligt definitionen i artikel 2.39 i direktiv (EU) 2024/1788.
14. *inmatningspunkt*: inmatningspunkt enligt definitionen i artikel 2.61 i direktiv (EU) 2024/1788.
- 14a. *leveransställe*: den fysiska eller virtuella plats som anges i ett gasleveransavtal där naturgas ska levereras av en säljare och tas emot av en köpare.
15. [...]
16. *avtalsenliga kvantiteter*: de kvantiteter naturgas som en köpare är skyldig att köpa och en säljare är skyldig att tillhandahålla, enligt vad som anges i det ursprungliga leveransavtalet, men exklusive volymer som följer av avtalsbestämmelser som föreskriver kvantitetsförändringar av referenskvantiteter, såsom avrundningskvantiteter, delkvantiteter, tillvalskvantiteter eller andra volymändringar enligt avtalsvillkoren förutom betalda tilläggsmängder som betalats före den 17 juni 2025.
- 16a. *avrundningskvantiteter*: de volymer naturgas som läggs till den årliga avtalsenliga kvantiteten under ett visst år för att den sista lasten ska kunna avrundas upp till en hel last.

- 16b. *delkvantiteter*: de volymer naturgas som överförs till påföljande avtalsår om den kvantitet som levereras under ett år är större eller mindre än den justerade årliga avtalsenliga kvantiteten efter justeringar; dessa volymer kan vara både positiva och negativa.
- 16c. *tillvalskvantiteter*: de volymer naturgas som kan läggas till som ett tillval till den årliga avtalsenliga kvantiteten på grundval av leveransavtal efter en avtalsparts godkännande.
17. *betalda tilläggs mängder*: de volymer naturgas som en köpare har rätt eller skyldighet att ta emot och betala för under efterföljande perioder, i enlighet med lägsta take-or-pay-villkor och för att kompensera för underskott i de kvantiteter som avtalats men som inte tagits emot under tidigare perioder, i enlighet med ett långfristigt leveransavtal.
18. *leveransplan*: den tidtabell eller plan som parterna i ett gasleveransavtal kommit överens om och som anger de kvantiteter gas som ska levereras av en säljare och som en köpare ska ta emot under bestämda tidsintervall, inbegripet tidpunkt, plats och villkor för leveranser, enligt vad som anges i ett leveransavtal eller eventuella tillhörande operativa förfaranden.
19. *nominering*: nominering enligt definitionen i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789⁹.
20. *olja*: råolja, naturgaskondensat, insatsvaror till raffinaderier, tillsatser och oxygenater samt andra kolväten och oljeprodukter som omfattas av KN-nummer 2709 och 2710.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1789 av den 13 juni 2024 om de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, om ändring av förordningarna (EU) nr 1227/2011, (EU) 2017/1938, (EU) 2019/942 och (EU) 2022/869 samt beslut (EU) 2017/684, och om upphävande av förordning (EG) nr 715/2009 (EUT L, 2024/1789, 15.7.2024).

KAPITEL II

STEGVIS FÖRBUD MOT IMPORT AV NATURGAS FRÅN RYSKA FEDERATIONEN

Artikel 3

Förbud mot import av naturgas från Ryska federationen

1. Import via rörledningar av naturgas i gasform, som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, ska vara förbjuden, såvida inte något av undantagen i artikel 4 är tillämpligt.
2. Import av LNG som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, eller som erhålls från naturgas i gasform som utvinns i Ryska federationen, ska vara förbjuden, såvida inte något av de undantag som anges i artikel 4 är tillämpligt. Detta förbud ska även gälla sådan LNG som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen och som ingår i blandningar.

Övergångsfas för befintliga leveransavtal

1. Artikel 3 ska tillämpas från och med den 17 juni 2026, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att sådan import av naturgas som avses i artikel 3 utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 4.
2. Artikel 3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2028, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att
 - a) sådan import av naturgas som avses i artikel 3 utförs inom ramen för ett kortfristigt leveransavtal med leverans till en inlandsstat, som är nödvändigt för att fullgöra det långfristiga leveransavtalet enligt led b, och
 - b) det finns ett långfristigt leveransavtal med leverans till en inlandsstat för import via rörledningar av naturgas i gasform
 - i) som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen,
 - ii) för vilken leveransen vid det ursprungliga leveransstället vid en EU-gräns mot ett tredjeland inte längre kan utföras, och
 - iii) som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 4.

3. Artikel 3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2028, om det kan visas för de tillståndsgivande myndigheterna att sådan import av naturgas som avses i artikel 3 utförs inom ramen för ett långfristigt leveransavtal som ingåtts före den 17 juni 2025 och inte ändrats därefter, såvida inte ändringen omfattas av punkt 4.
4. Undantagen i punkterna 1–3 ska också tillämpas på befintliga leveransavtal med följande ändringar:
 - a) Minskning av de avtalsenliga kvantiteterna.
 - b) Sänkning av priserna och avgifterna.
 - c) Ändring av sekretessklausulerna.
 - ca) Ändring av de operativa förfarandena, såsom kommunikationsförfarandena.
 - d) Ändringar av avtalsparternas adresser.
 - e) Överföring av avtalsförpliktelserna mellan koncernföretag.
 - f) Ändringar som krävs enligt rättsliga förfaranden eller skiljeförfaranden.
 - g) För inlandsstater, ändringar mellan de nationella leveransställena.
5. De kvantiteter som importeras i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 får inte överstiga de avtalsenliga kvantiteterna.

Artikel 5

[...]

Artikel 6

[...]

KAPITEL III

TILLSTÅND, INLÄMNING OCH UTBYTE AV RELEVANT INFORMATION

Artikel 7

Tillstånd och inlämning av relevant information från importörer

1. Om undantag begärs för import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i enlighet med artikel 4, ska det krävas förhandstillstånd för importen. De tillståndsgivande myndigheterna ska få all information som är nödvändig för att bedöma om villkoren i artikel 4 är uppfyllda.

Denna information ska omfatta åtminstone följande:

- a) Datum för ingående av gasleveransavtalet.
- b) Gasleveransavtalets löptid.
- c) De avtalsenliga kvantiteterna, inklusive alla rättigheter till flexibilitet uppåt eller nedåt.
- d) Namn på parterna i gasleveransavtalet, inbegripet, för parter som är registrerade i EU, registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer).
- e) [...]
- ea) När det gäller LNG-blandningar, dokumentation som styrker de respektive kvantiteterna rysk och icke-rysk gas i blandningen och som fastställer blandningsprocessen.
- f) För import av LNG, förvätskningsplatsen och den första lastningshamnen.

- g) Leveransställena, inklusive eventuell flexibilitet när det gäller leveransstället.
- h) Varje ändring av gasleveransavtalet, med uppgift om ändringens innehåll och datum, med undantag för ändringar som endast avser gaspriset.

Om ett undantag i enlighet med artikel 4 begärs och gaspriset ändrades den 17 juni 2025 eller senare ska information om prisändringen lämnas.

Den begärda informationen ska lämnas till den tillståndsgivande myndigheten senast en månad före införseln till tullområdet.

- 2. För import av naturgas där produktionslandet inte är Ryska federationen ska förhandstillstånd krävas, utom i de fall då importen omfattas av punkt 3. De tillståndsgivande myndigheterna i den medlemsstat där gasen ska övergå till fri omsättning ska senast fem arbetsdagar före införseln till tullområdet få bevis som fastställer produktionslandet för den naturgasen.
- 3. Förhandstillstånd krävs inte om gas importeras från ett land som producerar gas, som har exporterat mer än 5 miljarder kubikmeter naturgas till unionen under 2024 och som antingen har förbjudit import av rysk gas eller tillämpar andra restriktiva åtgärder mot rysk gas eller inte har någon gasinfrastruktur som gör det möjligt att importera LNG eller rörledningsgas. Senast fem dagar efter det att denna förordning har trätt i kraft ska kommissionen, genom ett genomförandebeslut, upprätta en förteckning över dessa länder och vid behov uppdatera den. Rapporten enligt artikel 15.1 ska innehålla en bedömning av effektiviteten i förfarandet för förhandstillstånd enligt artikel 7.2.

- 3a. De tillståndsgivande myndigheterna, tullmyndigheterna, om de inte är desamma, eller andra myndigheter som deltar i den övervakning som avses i artiklarna 9 och 10, får begära mer detaljerad information, om denna information anses nödvändig för att bedöma om villkoren i artiklarna 3 och 4 är uppfyllda. De kan också använda information från andra källor. De tillståndsgivande myndigheterna får särskilt begära inlämning av texten i vissa bestämmelser i gasleveransavtalet i sin helhet eller hela texten i gasleveransavtalet, exklusive prisinformation, framför allt om vissa avtalsbestämmelser hänger samman med varandra eller om full kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för den bedömningen. Om den information som lagts fram inte är tillräcklig får tullmyndigheterna vägra att låta varorna övergå till fri omsättning.
4. Naturgas som ska importeras till unionen via gränser eller via sammanlänkningspunkter mellan unionen och Ryska federationen eller Belarus, eller via sammanlänkningspunkten Strandzha 2/Malkoclar (TurkStream), ska betraktas som exporterad direkt eller indirekt från Ryska federationen, såvida man inte, senast en månad före införseln till tullområdet, för de tillståndsgivande myndigheterna kan lägga fram otvetydig bevisning, i vilken det fastställs
- a) att naturgasen har transiterats genom Ryska federationen, och
 - b) att naturgasens produktionsland inte är Ryska federationen.
5. Om naturgas transporteras genom EU från ett tredjeland till ett tredjeland inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt unionens tullkodex ska de tillståndsgivande myndigheterna och tullmyndigheterna, om de inte är desamma, senast en månad före den planerade transiteringen underrättas om
- a) produktionslandet för den naturgas som ska transiteras, såvida inte sådan information saknas,
 - b) de planerade eller faktiska nomineringsplanerna med angivande av volymen, tidpunkten och inmatnings- och uttagspunkterna för den gas som transiteras, i tillämpliga fall med daglig detaljnivå,

- c) volymerna och leveransställena i gasleveransavtalen, och
- d) avtalet mellan säljaren eller köparen eller en intermediär och de berörda systemansvariga för överföringssystemen i unionen, i tillämpliga fall.

De tillståndsgivande myndigheterna ska kontrollera att uppgifterna är enhetliga och utan dröjsmål dela med sig av den mottagna informationen till tullmyndigheterna, om de inte är desamma.

Artikel 8

[...]

Artikel 9

Effektiv övervakning och verkställighet

Tillståndsgivande myndigheter och, i förekommande fall, tullmyndigheter och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) ska säkerställa en effektiv övervakning av bestämmelserna i kapitel II, vid behov genom att utnyttja sina fulla verkställighetsbefogenheter, i nära samarbete med relevanta nationella myndigheter, myndigheter i andra medlemsstater, Acer eller kommissionen.

Artikel 10

Tillståndsgivande myndighet, samarbete och informationsutbyte

1. Tullmyndigheten är tillståndsgivande myndighet, såvida inte medlemsstaten utser en annan myndighet för detta ändamål. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de utser en annan myndighet än tullmyndigheten till tillståndsgivande myndighet.

2. De tillståndsgivande myndigheterna ska samarbeta och utbyta mottagen information om import av naturgas med tillsynsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna samt Acer och kommissionen i linje med deras uppgifter, ansvarsområden och befogenheter och i möjligaste mån säkerställa en effektiv bedömning av huruvida villkoren i artiklarna 3 och 4 i denna förordning är uppfyllda.
3. De tillståndsgivande myndigheterna eller, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna ska varje månad uppdatera tillsynsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna, Acer och kommissionen om de viktigaste inslagen i utvecklingen avseende importen av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, såsom vilka kvantiteter som importeras enligt långfristiga eller kortfristiga leveransavtal, inmatningspunkter eller avtalspartner. Dessa uppdateringar ska också omfatta viktig utveckling när det gäller rysk gas som förs in i unionen inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt artikel 7.5.
4. De tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna, från olika medlemsstater, ska i nödvändig utsträckning utbyta mottagen information om import av naturgas och samarbeta med varandra för att säkerställa en effektiv verkställighet och förhindra kringgående av bestämmelserna. De ska använda befintliga verktyg och databaser som gör det möjligt att effektivt utbyta relevant information mellan de nationella myndigheterna i deras medlemsstat och myndigheterna i andra medlemsstater, eller vid behov inrätta sådana verktyg.
5. Senast den 31 augusti 2026 och den 31 augusti 2027 ska Acer, på grundval av de uppgifter som mottagits enligt denna förordning och egen information, offentliggöra en rapport med en översikt över leveransavtal för naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och bedöma diversifieringens inverkan på energimarknaderna. När så är relevant ska rapporten också omfatta viktig utveckling när det gäller rysk gas som förs in i unionen inom ramen för ett transiteringsförfarande enligt artikel 7.5.
6. Kommissionen och Acer ska, vid behov, utbyta relevant information som de förfogar över om avtal om import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen med de tillståndsgivande myndigheterna och, i tillämpliga fall, tullmyndigheterna för att underlätta verkställigheten av denna förordning.

NATIONELLA DIVERSIFIERINGSPLANER

Artikel 11

Nationella diversifieringsplaner för naturgas

1. Varje medlemsstat ska upprätta en diversifieringsplan som beskriver åtgärder, milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin gasförsörjning i syfte att upphöra med all import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inom tidsfristen för det fullständiga förbudet mot import från Ryska federationen den 1 januari 2028.

Den skyldighet som avses i första stycket ska inte gälla om medlemsstaterna kan visa för kommissionen, särskilt på grundval av uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 14.6 i förordning (EU) 2017/1938, att de inte tar emot naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen. Medlemsstaterna ska visa detta för kommissionen senast den dag då de nationella diversifieringsplanerna anmäls till kommissionen. Kommissionen ska informera gruppen för samordning av gasförsörjningen i de medlemsstater som är undantagna från skyldigheten att upprätta en nationell diversifieringsplan.

2. Den nationella diversifieringsplanen för naturgas ska omfatta samtliga följande uppgifter:
 - a) Tillgänglig information om volymen av import av naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen enligt befintliga leveransavtal.

- b) En tydlig beskrivning av befintliga stödåtgärder och planerade stödåtgärder på nationell nivå för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och en tidsplan för genomförandet och, om sådana finns tillgängliga, planer för möjliga alternativa försörjningar och försörjningsvägar. Sådana åtgärder kan omfatta användning av plattformen AggregateEU i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2024/1789, stödåtgärder för energiföretags diversifieringsarbete, samarbete inom regionala grupper såsom högnivågruppen för sammankoppling av energinäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec), identifiering av alternativ till import av naturgas genom elektrifiering, energieffektivitetsåtgärder, främjande av produktion av biogas, biometan och ren vätgas, utbyggnad av förnybar energi, frivilliga åtgärder för att minska efterfrågan eller möjligheter för andra medlemsstater att underlätta diversifiering av försörjningen.
- c) Identifiering av eventuella tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.
3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna anmäla sina nationella diversifieringsplaner till kommissionen med användning av mallen i bilaga I.
4. Kommissionen ska när så är lämpligt underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för naturgas. Under övergångsfasen för befintliga leveransavtal enligt artikel 4 ska kommissionen samordna sitt diversifieringsarbete med medlemsstaterna för att identifiera alternativa försörjningskällor. Nya leveranser skulle också kunna kompensera för förlorade intäkter genom att använda befintlig infrastruktur som tidigare använts för transitering av rysk gas. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den grupp för samordning av gasförsörjningen som inrättats enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/1938 om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av dessa planer. På grundval av de nationella diversifieringsplanerna ska kommissionen bedöma genomförandet av utfasningen av gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och rapportera till gruppen för samordning av gasförsörjningen, i enlighet med artikel 13 i den här förordningen.

Nationella diversifieringsplaner för olja

1. En medlemsstat som tar emot import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen ska upprätta en diversifieringsplan som beskriver åtgärder, milstolpar och potentiella hinder för att diversifiera sin oljeförsörjning i syfte att senast den 1 januari 2028 kan upphöra med import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.
2. En nationell diversifieringsplan för olja ska omfatta samtliga följande uppgifter:
 - a) Tillgänglig information om volymen av direkt eller indirekt import av olja från Ryska federationen enligt befintliga leveransavtal.
 - b) Planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, inbegripet de kvantiteter som förväntas fasas ut, milstolpar och en tidsplan för genomförandet samt möjliga alternativa försörjningar och försörjningsvägar eller möjligheter för andra medlemsstater att underlätta diversifiering av försörjningen.
 - c) Eventuella tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, och handlingsalternativ för att bortskaffa sådana hinder.
3. Senast den 1 mars 2026 ska medlemsstaterna anmäla sina nationella diversifieringsplaner till kommissionen med hjälp av mallen i bilaga II.

4. Kommissionen ska när så är lämpligt underlätta utarbetandet och genomförandet av de nationella diversifieringsplanerna för olja. Kommissionen ska bistå i samarbetet mellan medlemsstaterna när de genomför de nationella diversifieringsplanerna. Medlemsstaterna ska regelbundet rapportera till den samordningsgrupp för olja som inrättats genom artikel 17 i rådets direktiv 2009/119/EG¹⁰ om de framsteg som gjorts med utarbetandet, antagandet och genomförandet av dessa nationella diversifieringsplaner.
5. Om det i den nationella diversifieringsplanen för olja konstateras att det finns en risk för att utfasningen senast den 1 januari 2028 av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen inte uppnås, får kommissionen, efter att ha bedömt den nationella diversifieringsplanen och inom tre månader från inlämnandet av den nationella diversifieringsplanen, utfärda en rekommendation till den berörda medlemsstaten om hur utfasningen kan uppnås i rätt tid. Efter den rekommendationen ska medlemsstaten uppdatera sin diversifieringsplan inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.

¹⁰ Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (EUT L 265, 9.10.2009, s. 9).

ÖVERVAKNING AV FÖRSÖRJNINGSTRYGGHETEN FÖR GAS

Artikel 13

Ändringar av förordning (EU) 2017/1938

Förordning (EU) 2017/1938 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 33 och 34:

”33. *take-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger köparen att antingen ta emot eller annars betala för en viss minsta mängd gas inom en viss period, oavsett om gasen faktiskt tas emot eller inte.

34. *deliver-or-pay-klausul*: en avtalsbestämmelse som ålägger säljaren att betala avtalsenliga böter vid utebliven leverans av gas.”

2. Artikel 14.6 ska ändras på följande sätt:

- a) I första stycket ska följande led läggas till som led c:

”c) Till kommissionen och till de berörda behöriga myndigheterna anmäla följande uppgifter om leveransavtal för naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen:

- i) De uppgifter som avses i artikel 7.1 i förordning (EU) XX/2025 [den här förordningen].
 - ii) Uppgifter om de kvantiteter som ska levereras och tas emot, inbegripet eventuell flexibilitet enligt take-or-pay-klausuler eller deliver-or-pay-klausuler.
 - iii) Leveransplaner (LNG) eller nomineringar (rörledningsgas).
 - iv) Eventuell avtalsenlig flexibilitet avseende årliga avtalsenliga kvantiteter, inbegripet tilläggs mängder.
 - v) Villkor för tillfälligt upphävande eller avslutande av gasleveranser, inbegripet bestämmelser om force majeure.
 - vi) Uppgifter om vilken rätt som reglerar avtalet och vilken skiljedoms mekanism som har valts.
 - vii) Centrala delar av andra kommersiella avtal som är relevanta för fullgörandet av gasleveransavtalet, med undantag för prisinformation.”.
- b) Följande stycke ska läggas till:

”Den information som avses i led c ska tillhandahållas för varje kontrakt i ett disaggregerat format, inklusive de relevanta textdelarna i sin helhet, med undantag för prisinformation, särskilt om full kännedom om utformningen av avtalsbestämmelserna är avgörande för bedömningen av gasförsörjningen eller om vissa avtalsbestämmelser hör samman med varandra.”.

3. I artikel 17 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska kontinuerligt övervaka hur unionens energisystem är exponerat för gasleveranser som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen, särskilt på grundval av information som anmälts till kommissionen och de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 14.6 c.

Kommissionen ska bedöma genomförandet av utfasningen av rysk gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i enlighet med förordning (EU) XX/2025 på nationell och regional nivå och på unionsnivå på grundval av de nationella diversifieringsplaner som avses i artikel 11 i den förordningen. Denna bedömning ska också omfatta en utvärdering av effektiviteten i informationsutbytet och samarbetet mellan de relevanta myndigheterna och ska, när så är lämpligt, innehålla rekommendationer för hur de kan förbättras. Denna bedömning ska rapporteras till gruppen för samordning av gasförsörjningen.

På grundval av den bedömning som avses i tredje stycket ska kommissionen offentliggöra en årlig rapport som ska ge en heltäckande översikt över medlemsstaternas framsteg med att genomföra sina nationella diversifieringsplaner.

I förekommande fall får kommissionen, inom tre månader efter det att en diversifieringsplan anmälts, utfärda en rekommendation som identifierar möjliga insatser och åtgärder för att säkerställa diversifiering av gasförsörjningen och utfasning i god tid av rysk gas som har sitt ursprung i eller direkt eller indirekt exporteras från Ryska federationen.

De berörda medlemsstaterna ska uppdatera sina diversifieringsplaner inom tre månader, och därvid beakta kommissionens rekommendation.”.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 14

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som mottas, utbyts eller förmedlas i enlighet med denna förordning ska omfattas av de villkor för tystnadsplikt som föreskrivs i denna artikel.
2. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för de myndigheter som är involverade i genomförandet av denna förordning, och alla fysiska eller juridiska personer som de relevanta myndigheterna har delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på de relevanta myndigheternas uppdrag.
3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.
4. All information som utbyts mellan de relevanta myndigheterna eller medlemsstaterna enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden eller andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den relevanta myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut, om utlämnandet krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 15

Övervakning och översyn

1. Kommissionen ska löpande övervaka utvecklingen på unionens energimarknad, särskilt när det gäller potentiella beroenden av gasleveranser eller andra risker för energiförsörjningstryggheten i samband med energiimport från Ryska federationen. Senast den [EUT: för in datum – två år efter det att denna förordning trätt ikraft] ska kommissionen lägga fram en rapport om denna förordnings genomförande för Europaparlamentet och rådet.
2. Vid en plötslig och signifikant utveckling som allvarligt hotar energiförsörjningstryggheten i en eller flera medlemsstater, får kommissionen helt eller delvis tillfälligt avbryta tillämpningen av kapitel II i denna förordning i en eller flera medlemsstater. I en sådan situation får kommissionen också tillfälligt upphäva kravet på förhandstillstånd i enlighet med artikel 7.2. Kommissionens beslut ska innehålla särskilda villkor, särskilt för att säkerställa att ett eventuellt tillfälligt avbrott är strikt begränsat till att hantera hotet. Kommissionen ska underrätta gruppen för samordning av gasförsörjningen om eventuella tillfälliga upphävanden.

Artikel 16

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 3 och 4 ska tillämpas från och med den [EUT: för in datum – sex veckor efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Artikel 7.1, 7.4 och 7.5 ska tillämpas från och med den [EUT: för in datum – sex veckor minus en månad efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Artikel 7.2 ska tillämpas från och med den [EUT: för in datum –sex veckor minus fem arbetsdagar efter den dag då denna förordning träder i kraft].

Denna förordning påverkar inte tillämpningen av det förbud avseende LNG som fastställs i [rådets förordning (EU) nr 833/2014]¹¹ och som ska tillämpas och följas oberoende av bestämmelserna i denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

¹¹ EUT: för in uppdaterad hänvisning.

BILAGA I

MALL FÖR NATIONELLA DIVERSIFIERINGSPLANER FÖR NATURGAS

Denna mall är avsedd för nationella myndigheter som utarbetar en nationell diversifieringsplan i enlighet med artikel 11. Planen ska innehålla följande:

Allmän information

Namn på den myndighet som ansvarar för utarbetandet av planen.	
Beskrivning av gassystemet. Den ska innehålla en beskrivning av i) efterfrågan på gas, ii) försörjningsmixen med beaktande av beroendet av ryska leveranser.	

Huvudsaklig information om import av gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen till medlemsstaten

Hänvisning till de enskilda avtal som importörerna meddelat de behöriga myndigheterna och kommissionen.	
[...]	

Totala avtalsenliga kvantiteter gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen för leverans i medlemsstaten. Ange även flexibilitet i avtalet och leveransställe (sammanlänkningspunkt, importställe, LNG-terminal osv.).	
---	--

Beskrivning av åtgärderna för att ersätta naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

3.1. Beskrivningen ska innehålla följande:

Diversifieringsalternativ: i) alternativ försörjning, ii) alternativa försörjningsvägar, iii) aggregering av efterfrågan.	
Beskrivning av åtgärden och dess mål, inklusive kvantiteter som förväntas fasas ut och mellanliggande steg om åtgärden genomförs stegvis.	
Tidsplan för genomförandet	
Åtgärdernas inverkan på energisystemet, bland annat på flödesmönster, infrastrukturkapacitet, tariffer osv.	
Inverkan på angränsande medlemsstater.	

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta gas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder	
Handlingsalternativ för att undanröja hinder och tidsplan	

Kategori	Ersättning av volymer för utfasningen ¹²
Information som ska lämnas	Beskrivning av befintliga och planerade åtgärder på nationell nivå för att ersätta de återstående volymer naturgas som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen i) kvantiteter som förväntas fasas ut genom varje åtgärd, ii) tidsplan för genomförandet (början-slut), iii) möjliga alternativ till försörjning och försörjningsvägar
Rörledningsgas	
LNG	

¹² Sådana åtgärder kan omfatta användning av plattformen AggregateEU i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2024/1789, stödåtgärder för energiföretags diversifieringsarbete, samarbete inom regionala grupper såsom högnivågruppen för sammankoppling av energinäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec), identifiering av alternativ till import av naturgas genom elektrifiering, energieffektivitetsåtgärder, främjande av produktion av biogas, biometan och ren vätgas, utbyggnad av förnybar energi eller frivilliga åtgärder för att minska efterfrågan.

BILAGA II

MALL FÖR NATIONELLA DIVERSIFIERINGSPLANER FÖR OLJA

Denna mall är avsedd för nationella myndigheter som utarbetar en detaljerad nationell diversifieringsplan i enlighet med artikel 12. Planen ska innehålla följande:

Allmän information

Namn på den myndighet som ansvarar för utarbetandet av planen.	
Beskrivning av oljesystemet. Den ska innehålla en beskrivning av i) efterfrågan på olja, ii) försörjningsmixen med beaktande av beroendet av ryska leveranser.	

Huvudsaklig information om import av olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen till medlemsstaten

Totala avtalsenliga kvantiteter rysk olja för leverans i medlemsstaten. Ange sista giltighetsdag för avtalsförpliktelserna.	
Uppgift om de olika parternas identitet (säljare, importör och köpare).	

Beskrivning av åtgärderna för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Beskrivningen ska innehålla följande:

Diversifieringsalternativ: i) alternativ försörjning, ii) alternativa försörjningsvägar.	
Beskrivning av åtgärden och dess mål, inklusive kvantiteter som förväntas fasas ut och mellanliggande steg om åtgärden genomförs stegvis.	
Tidsplan för genomförandet	
Åtgärdernas inverkan på energisystemet, bland annat på flödesmönster, infrastrukturkapacitet, tariffer osv.	
Inverkan på angränsande medlemsstater.	

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder för att ersätta olja som har sitt ursprung i eller exporteras direkt eller indirekt från Ryska federationen.

Tekniska, avtalsmässiga eller rättsliga hinder	
Handlingsalternativ för att undanröja hinder samt tidsplan	